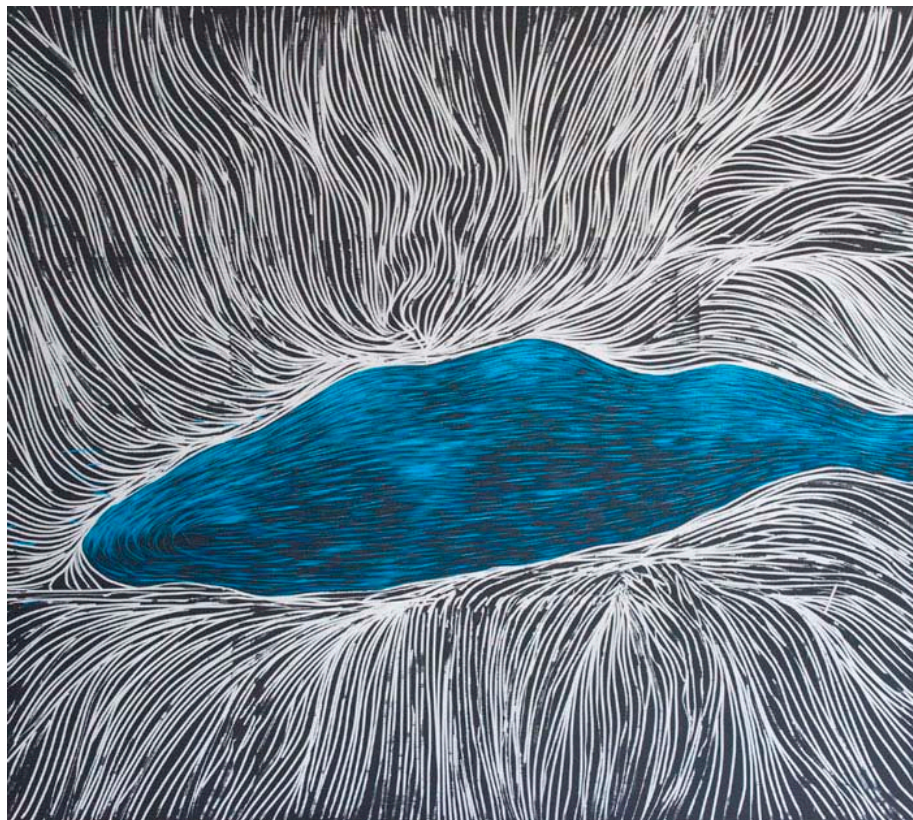

Stolarska / Krupowicz

g a l l e r y

ANTIDOTUM

M A L A R S T W O / G R A F I K A

ANTIDOTUM

To już druga odsłona cyklu ANTIDOTUM – ściśle wyselekcjonowanego przeglądu tego, co najciekawsze we współczesnych sztukach wizualnych. Kolejna grupa polskich artystów prezentuje efekty swoich artystycznych poszukiwań. Katarzyna Stolarska i Monika Krupowicz – inicjatorki cyklu wystaw ANTIDOTUM – starannie i z dużym wyczuciem współczesnego świata sztuki dobierają kolejnych interesujących twórców do współpracy. Poszukują artystów nieznanych jeszcze w szerokim obiegu, ale dobrze rokujących i wciąż rozwijających swój plastyczny kunszt. Twórczynie cyklu odkrywają dla Państwa najnowszą plastyczną mapę Polski, by zaprezentować na niej to, co najbardziej wartościowe i godne uwagi. Ich ambicją jest stworzenie miejsca spotkań z twórcami oraz pasjonatami i nabywcami dzieł sztuki, często oddalonymi od siebie o setki kilometrów.

Jesienna odsłona cyklu ANTIDOTUM prezentuje wielowymiarowość współczesnego malarstwa i grafiki. W wybranych pracach dziedziny takie jak fotografia, rysunek i grafika wzajemnie się inspirują, zapożyczając lub przekształcając swój warsztat. W stonowanych, często prawie monochromatycznych kompozycjach przewija się motyw żywiołów wody, ognia i powietrza. Także postaci ludzkie ujęte są jako emanujące archetypiczną siłą, ograniczone do najprostszych plastycznych form, w których wyraża się ich energia, niepokój czy pożądanie. Skupienie się na tym, co pierwotne i podstawowe w nas samych i otaczającym nas kosmosie, jest jedną z wybijających się na pierwszy plan tendencji w pracach eksponowanych na wystawie. Zdaje się, że osiągnięcia współczesnej techniki, takie jak fotografia cyfrowa czy grafika komputerowa, stały się w tym przypadku inspiracją do ukazania potrzeby powrotu do samych źródeł kultury, takich jak kult ognia i wody, malarstwo naskalne czy poszukiwanie transcendencji i kontemplacji w formach solarnych i lunarnych.

Zaproszeni do wystawy artyści w swych pracach podejmują najczęściej temat krajobrazu (Artur Trojanowski, Bartek Otocky, Witek Ziemiszewski) oraz kobiecego portretu i aktu (Marta Bożyk, Jacek Dalibor).

U Trojanowskiego i Otockiego przyroda uchwycona w detalu staje się ornamentem, fale na wodzie rozszczepiają światło niczym futurystyczne witraże, fragmenty pejzażu powiększone do skali makro stają się zamkniętą kompozycją, rodzajem kontemplacji natury i bogactwa jej wizualnych form zawartych w najmniejszych cząstkach materii. Z ich pracami koresponduje twórczość Ziemiszewskiego, który niczym Jacques-Yves Cousteau (autor jest też zapalonym amatorem nurkowania) odkrywa właściwości plastyczne podwodnego świata. Jego obrazy, bardzo bliskie technice klasycznej grafiki warsztatowej, ukazują akweny jak zbiorniki form, linearne ciągi bliskie dokonaniom op-artu i malarstwa iluzorycznego. Podwodne kompozycje Ziemiszewskiego emanują spokojem, doskonałością i harmonią prostych kształtów.

Marta Bożyk i Jacek Dalibor wzięli na warsztat istotę współczesnej kobiecości. Linoryty Bożyk stanowią dialog z legendami i utrwalonymi w kulturze zdjęciami słynnych kobiet XX wieku. Portrety, w których próżno szukać autentycznych rysów, póz czy gestów, stanowią bardziej rys psychologiczny, wariację na temat wrażliwości i pasji każdej z przedstawianych kobiet, niż przetworzenie dobrze znanych wizerunków na indywidualny język Bożyk. Podobną wariację na temat reprezentowania kobiecości we współczesnej sztuce stanowi malarstwo Jacka Dalibora. Artysta, czerpiąc z repertuaru malarstwa XIX i XX wieku, tworzy intrygującą wypowiedź na temat tego, jak normy kulturowe definiują wizualny wymiar kobiecości.

Stolarska/Krupowicz Gallery zaprosiła do współpracy artystów, którzy ukazują niesamowitość i wyjątkowość w tym, co pozornie znane i oswojone. Natura i człowiek są dla nich przestrzeniami ciągłej eksploracji, skłaniają do refleksji nad istotą bytu. Osią przewodnią wystawy tym razem stał się wyciszony i kontemplacyjny walor wybranych prac. W warstwie warsztatowej łączy je minimalizm i prostota graficznych środków, eksponujących struktury elementarne w pracach poświęconych makro- i mikropejzażowi lub skupiających uwagę odbiorcy na kulturowych ikonach, archetypach i symbolach w przypadku studium portretu i aktu. W tej odsłonie ANTIDOTUM obcować będziemy z artystami, którzy bogactwo artystycznego wyrazu odnajdują w uproszczeniu i redukcji.

Serdecznie zapraszamy Państwa do uczestniczenia w tej intrygującej podróży poprzez świat pełen prostoty, pasji i piękna.

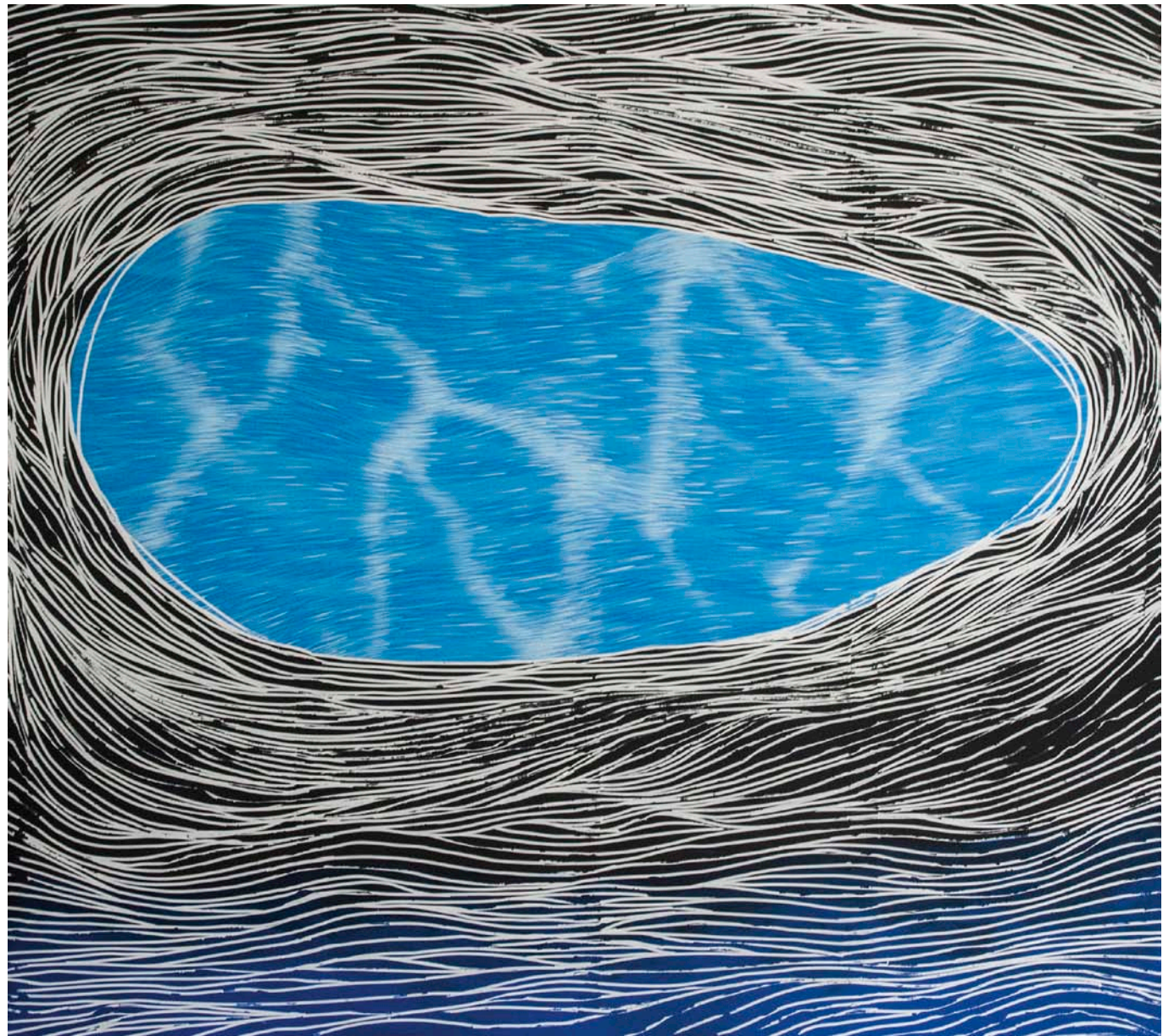
Jakub Wydrzyński – krytyk sztuki, kulturoznawca

Ziemiszewski w cyklu pejzaży wodnych uwypatnia graficzną głębię żywiołu. Obrazy powierzchni akwenów sportretowanych z lotu ptaka nawiązują formą do dokonań op-artu i grafik Victora Vasarely. Prace, których genezę stanowią doświadczenia autora w nurkowaniu, bliskie są technice rysunku. Delikatne siatki linii przywodzą na myśl prace kartografów z benedyktyńską precyzją odwzorowujących porządek mórz i lądów dla przyszłych odkrywców i podróżników. Ziemiszewski zdaje się pokazywać nam, jak mało wciąż znamy te dawno zdobyte lądy lub jak nieuważnie na nie spoglądamy. Tu znów istotny staje się detal i obserwacja strukturalnych porządków, by w tym, co pozornie znane i powszednie, odnaleźć to, co niesamowite i tajemnicze.

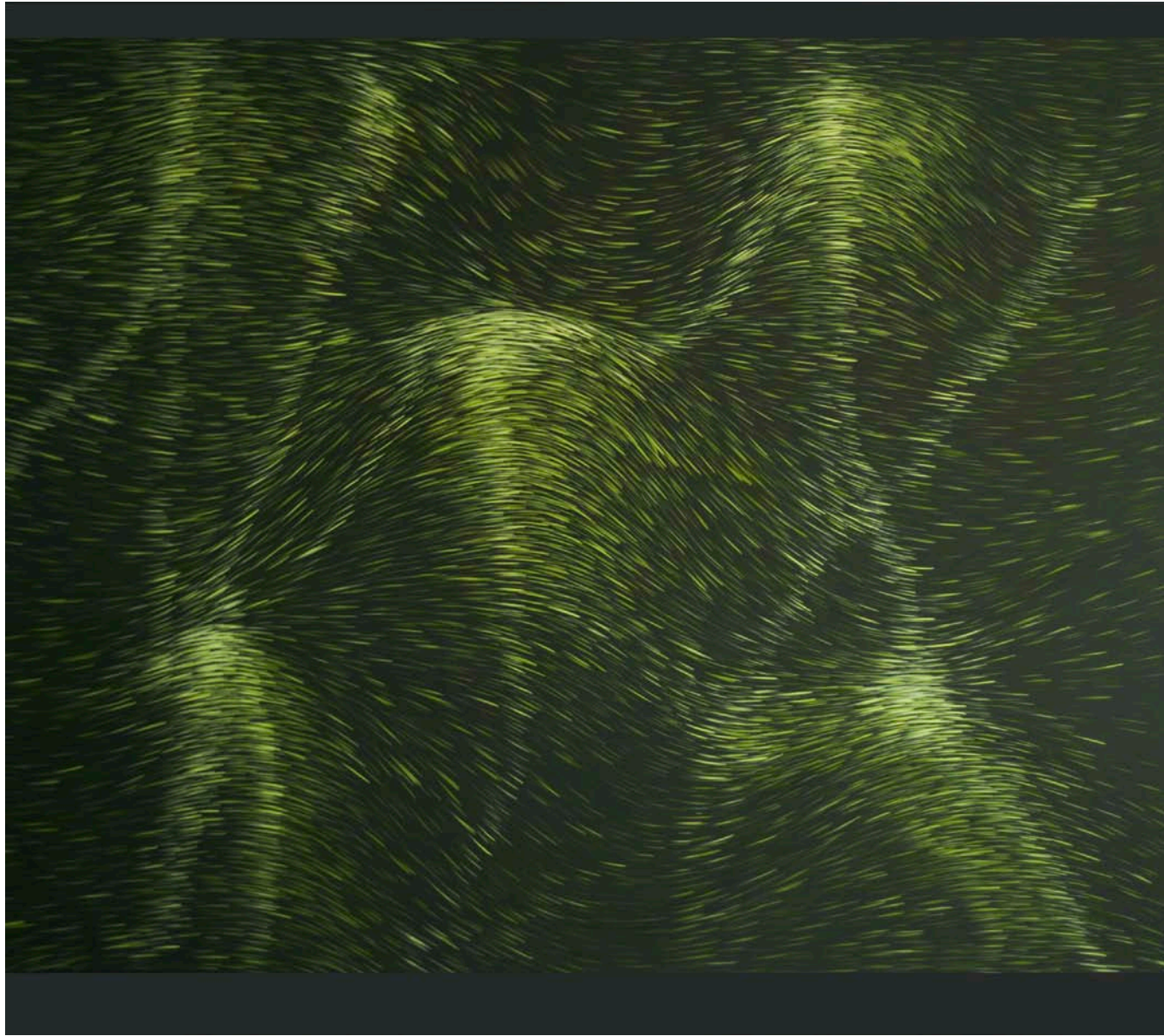
Witek Ziemiszewski

Ur. w 1967 r. w Pabianicach. Studiował w ASP w Łodzi. Uprawia twórczość w zakresie malarstwa, sztuki wideo oraz instalacji interaktywnych. W swoich obrazach posługuje się syntezą pejzażu, tworząc abstrakcyjne przestrzenie. Fascynuje się interferencjami fal oraz ciągami liczbowymi Fibonacciego. Swoją twórczość prezentował na ponad 30 wystawach zbiorowych i indywidualnych w kraju oraz za granicą. Mieszka i pracuje w Łodzi.

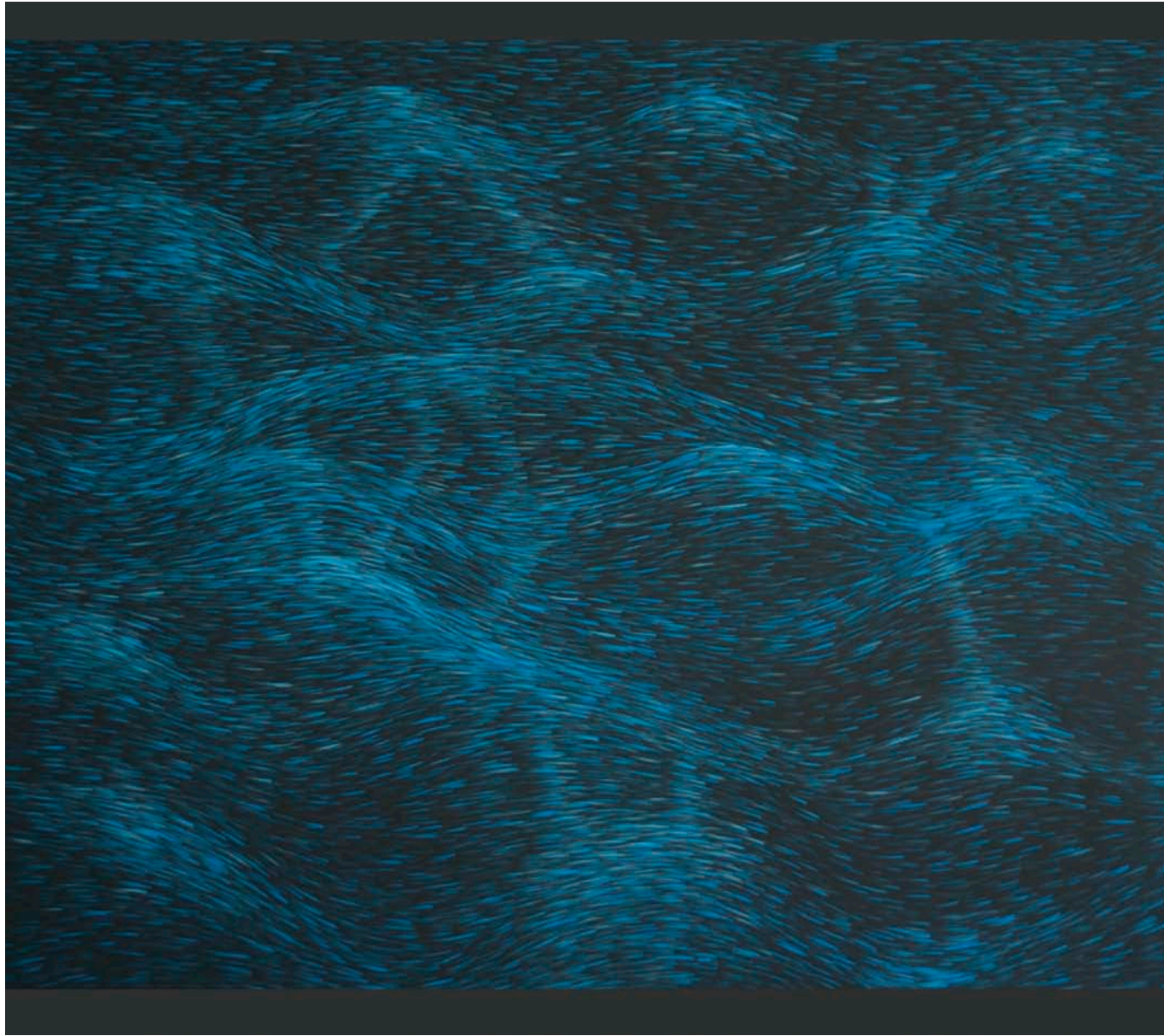

Unobtainium clear blue | 170 x 190 cm, akryl na płótnie (2015)

obraz na okładce: **W Unobtainium blue** | 170 x 190 cm, akryl na płótnie (2015)

Zielony (Influence-green) | 170 x 195 cm, akryl na płótnie

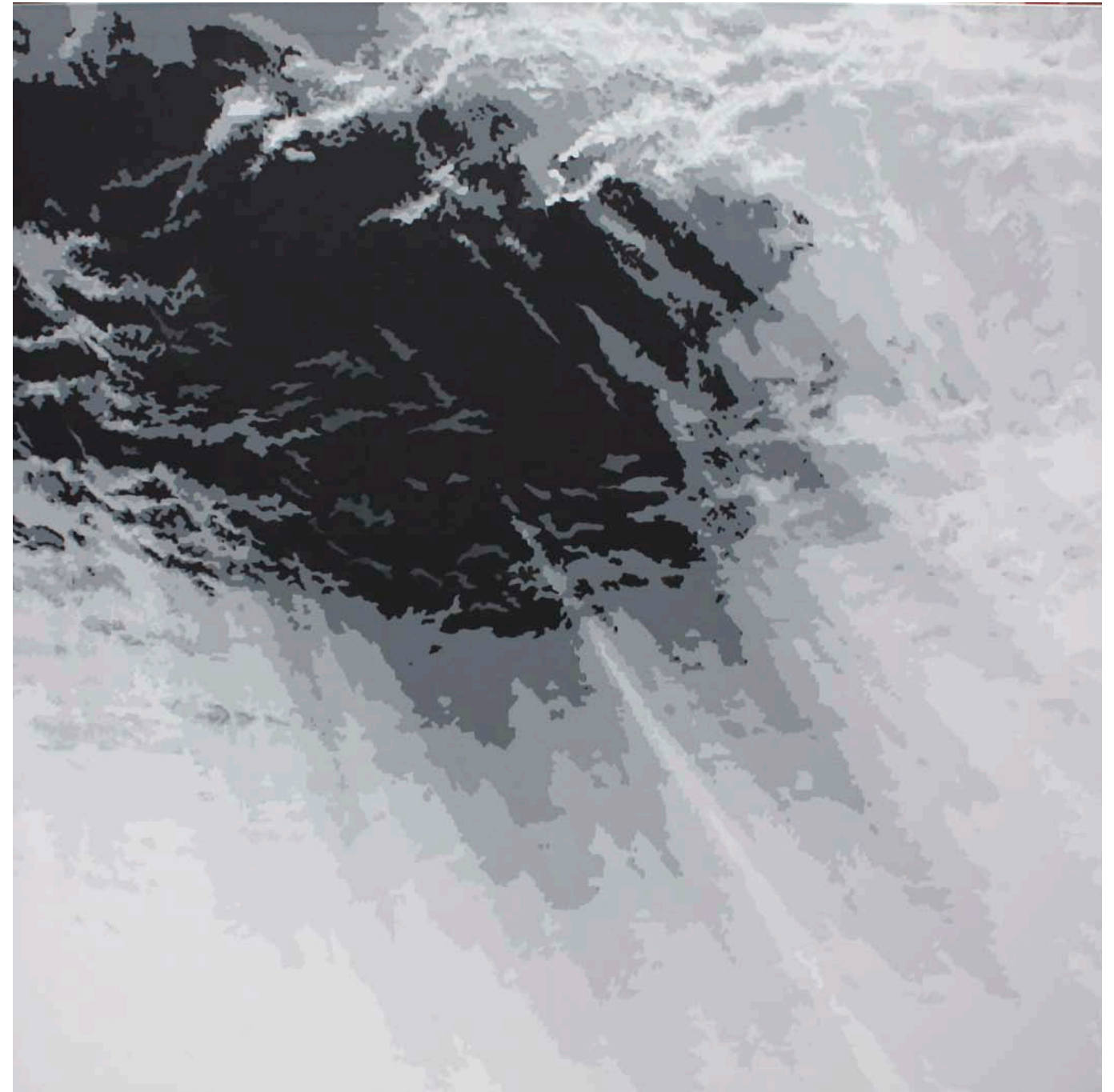
Niebieski (W Influence) | 170 x 190 cm, akryl na płótnie (2014)

Przekształcone przez Trojanowskiego struktury żywiołów wody, ognia i powietrza mogą stanowić współczesną wariację na temat perskich kobierców, lecz to pozorne skupienie się na ornamentyce przyrody prowadzi do głębszej refleksji nad ładem, porządkiem i harmonią kosmosu oraz naszej ludzkiej w nim koegzystencji. Prace łodzianina bliskie są dalekowschodniej tradycji kontemplacji pejzażu tak charakterystycznej dla grafiki japońskiej, ale także mocno obecnej w czerpiącym inspirację z kultur orientalnych malarstwie młodopolskim. Ten swoisty ukłon w stronę Wschodu zachęca do wyciszenia i wejrzenia w głąb siebie.

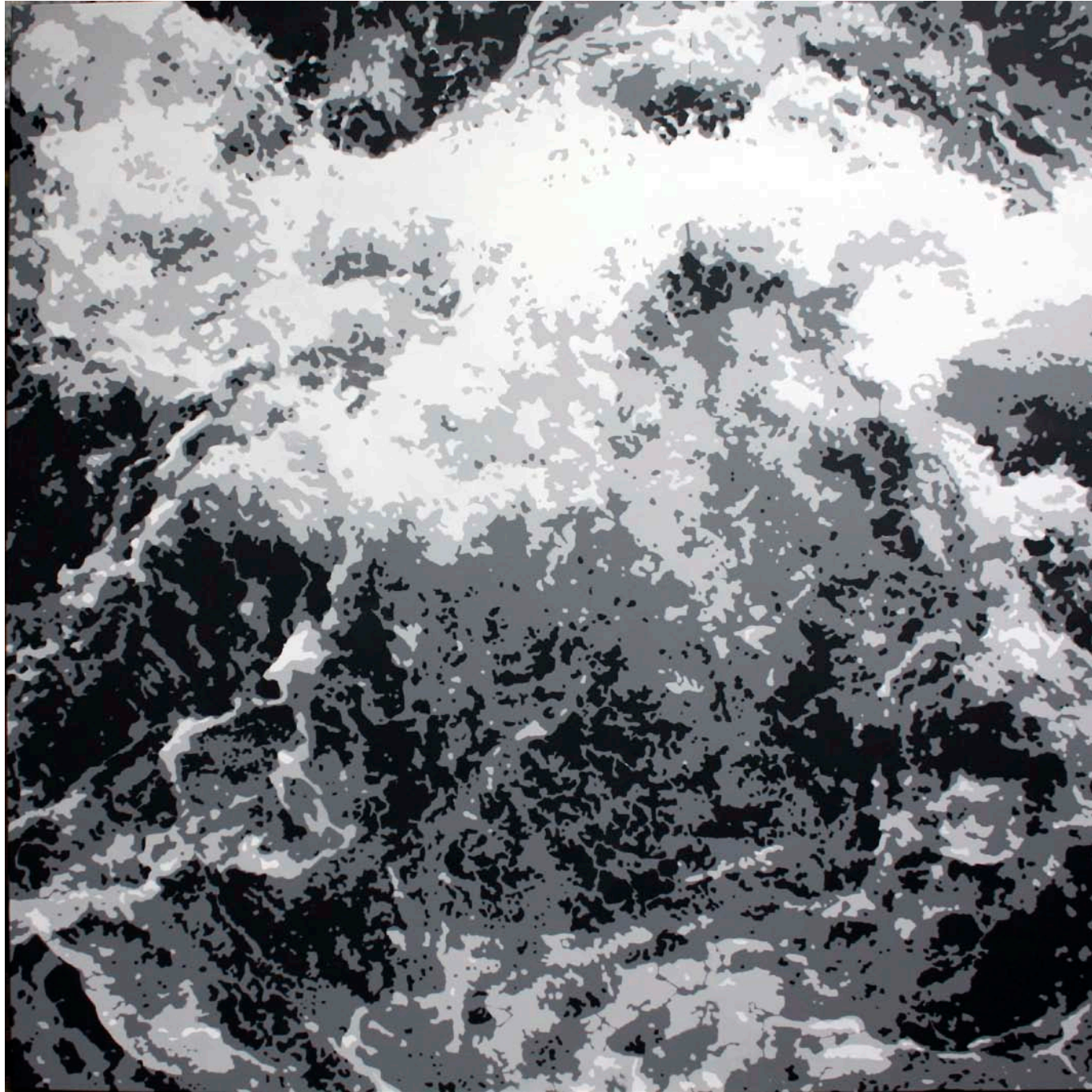

Artur Trojanowski

Ur. w 1968 r. w Łodzi. Absolwent Wydziału Edukacji Wizualnej PWSSP w Łodzi, dyplom w Pracowni Grafiki Warsztatowej prof. Tomasza Chojnackiego w 1993 r. Zajmuje się malarstwem, filmem, instalacją. Od 2005 roku jako Bob Dewolai tworzy Grupę „Art. Spożywcze” oraz Pracownię Antyreklamy. Obecnie mieszka i pracuje w Lanckoronie. Swoją twórczość prezentował na wystawach zbiorowych i indywidualnych w Polsce, Niemczech, na Ukrainie, m.in. w Centrum Kultury ZAMEK w Poznaniu, Centrum Sztuki Współczesnej w Toruniu, CSW Solvay w Krakowie, Galerii Bielskiej BWA. Wielokrotny laureat konkursu „Obraz Roku” miesięcznika Art & Business (w latach 2003, 2004, 2005).

Wielki błękit | 150 x 150 cm, akryl na płótnie (2013)

Wir | 150 x 150 cm, akryl na płótnie (2013)

Powietrze | 150 x 150 cm, akryl na płótnie (2014)

Prace Otockiego pozwalają dostrzec mistykę otaczającej nas materii. Tęczówka oka na makrozblizeniu w planie centralnym zaczyna emanować energią podobnie jak buddyjskie mandale czy wielkoformatowe abstrakcje Marka Rothko. W swych artystycznych poszukiwaniach autor stara się wydobywać malarskie możliwości fotografii, przenosząc je na wielki format obrazu, redukując detale do postaci barwnych plam lub demistyfikując pozorny realizm i dokładność fotograficznego medium.

Bartek Otocki

Ur. w 1978 r. w Łodzi. Absolwent ASP w Łodzi, dyplom z malarstwa w pracowni prof. Ryszarda Hungera, w 2003 r. doktorat na Wydziale Malarstwa Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu (2011), w 2014 r. habilitacja na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. W latach 2003-2012 asystent, następnie adiunkt w Pracowni Malarstwa i Rysunku na Wydziale Tkaniny i Ubioru Łódzkiej ASP. Od 2012 r. prowadzi Pracownię Rysunku na Wydziale Malarstwa i Nowych Mediów Akademii Sztuki w Szczecinie, od 2014 r. pracuje na stanowisku profesora nadzwyczajnego. Malarz i fotograf, kurator, juror konkursów malarskich. Autor czterech cykli prac: „Portrety pamięciowe”, „Alchemia Iluzji”, „Czy jest bezpiecznie/Is it safe?” i „Yang!”. Uczestnik ponad 50 wystaw indywidualnych i zbiorowych, m.in. w Muzeum Współczesnym we Wrocławiu, Muzeum Historii Miasta Łodzi, Galerii Bielskiej BWA, Muzeum Narodowym w Szczecinie, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku.

Bez tytułu, z cyklu „Yang!” | 120 x 200 cm, akryl na płótnie (2015)

Bez tytułu 01, z cyklu „Yang!” | 145 x 145 cm, akryl na płótnie (2015)

Bez tytułu 02, z cyklu „Yang!” | 145 x 145 cm, akryl na płótnie (2015)

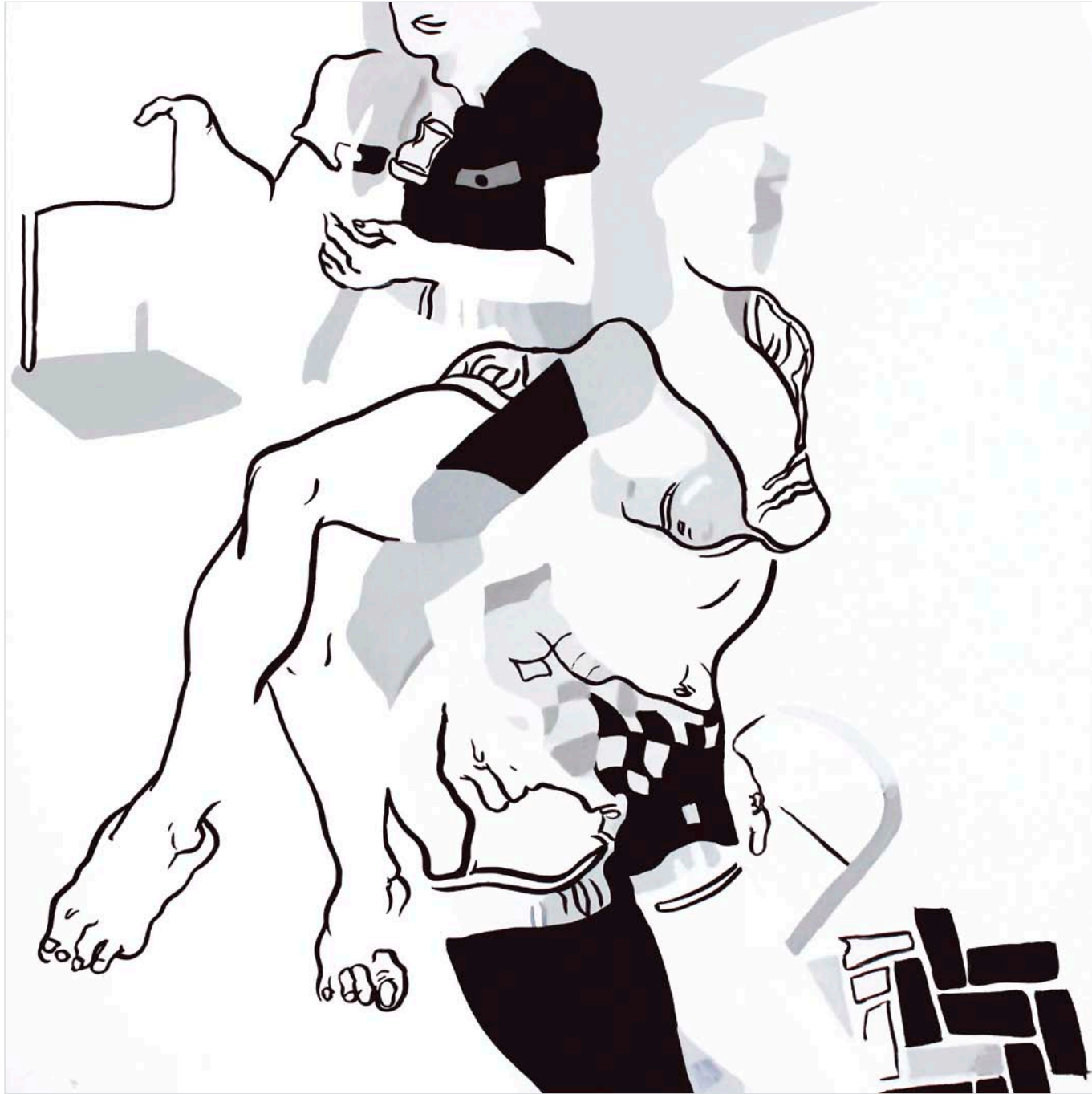

Jacek Dalibor

Ur. w 1968 r. w Lublińcu. Absolwent Liceum Plastycznego w Bielsku Białej i Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie, dyplom w pracowni prof. Banaszewskiego w 1995 r. Brał udział w kilkunastu wystawach zagranicznych i krajowych. W Polsce jego prace wystawiane były m.in. w Galerii Podlaskiej (Biała Podlaska), galerii „Konduktorownia” (Częstochowa), Centrum Sztuki Współczesnej Solvay (Kraków). W swojej twórczości artysta odwołuje się do starożytnej dychotomii w myśleniu o człowieku poprzez pojmowanie go na sposób dionizyjski lub apolliński. Proponuje wybór między tym, co intelektualne, a tym, co sensualne, między tym, co statyczne i tym, co ruchliwe, między tym, co zobiektywizowane, beznamiętne, a tym, co doraźne i emocjonalne, co ostatecznie sprowadza się do wyboru między twarzą a ciałem. Jego bohaterowie identyfikują się poprzez ciało. To właśnie ciało, a nie twarz, jest wyrazicielem emocji w jego obrazach.

Bez tytułu, z cyklu „Ucieleśnienie” | 100 x 130 cm, akryl na płótnie (2013)

Bez tytułu, z cyklu „Ucieleśnienie” | 100 x 100 cm, akryl na płótnie (2013)

Bez tytułu, z cyklu „Ucieleśnienie” | 100 x 130 cm, akryl na płótnie (2013)

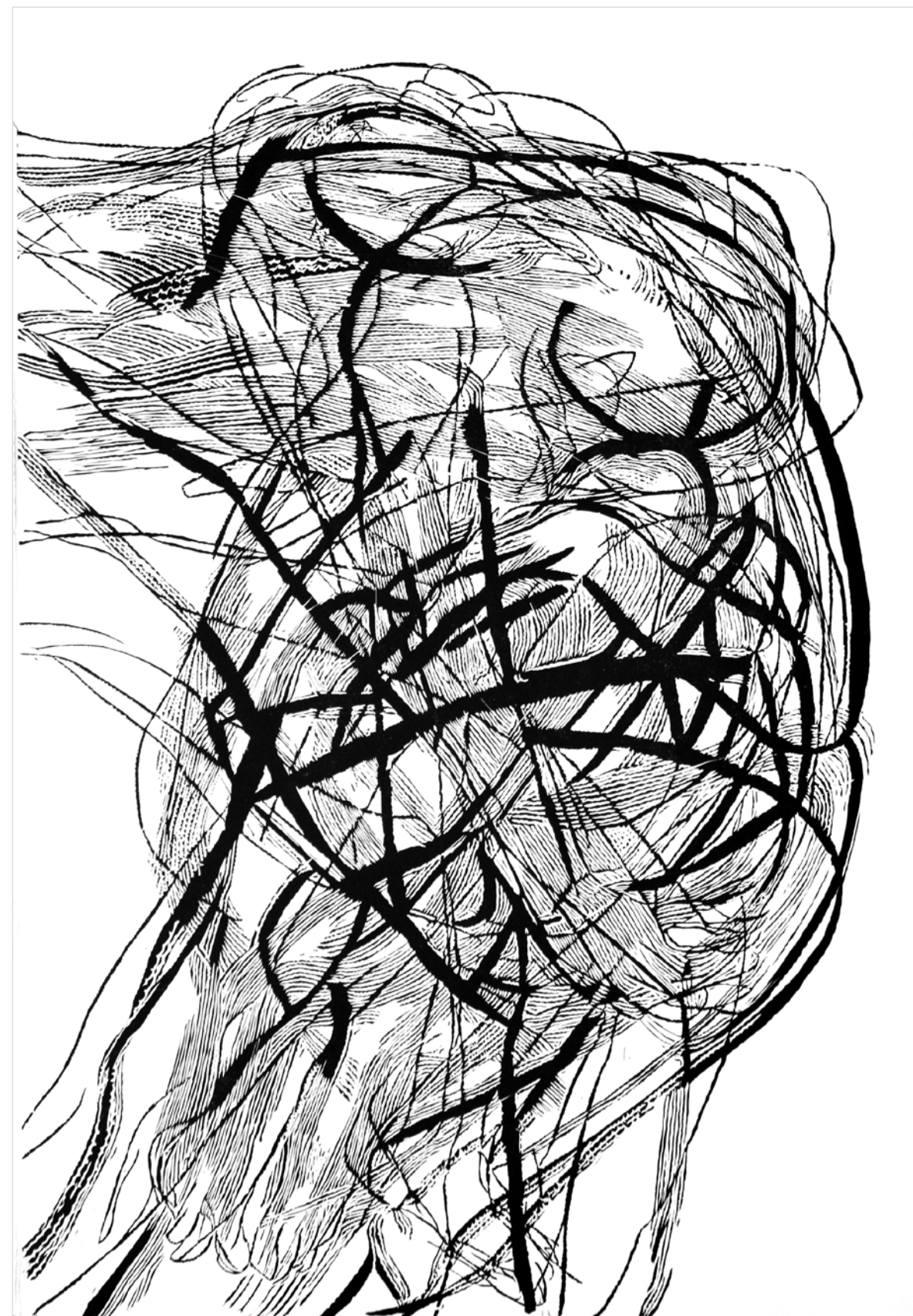
Bez tytułu, z cyklu „Ucieleśnienie” | 100 x 130 cm, akryl na płótnie (2013)

Prace Marty Bożyk to wariacje na temat ikonicznych wizerunków kobiet – wielkich postaci XX wieku. Zarówno ich aura, jak i tajemnica zostały poddane przetworzeniu w cyklu trzynastu linorytów. Nie są to autentyczne portrety sław takich jak Sylvia Plath czy Matka Teresa z Kalkuty, ale legenda i heroizm kobiet emanują z prac artystki. Zapętlone w serpentynach linii istoty bardziej chowają się przed nami, niż ujawniają swe nagie „ego”. Czasem zastygają w niepokornym geście, czasem pograżają się w meandrach myśli lub toną w falach modernistycznej prozy czy mroku konfesyjnej poezji. Wszystkie grafiki z cyklu „Dotyk” łączy kobiecość graficznie podkreślana w subtelnościach kreski. Bohaterki prac niejako buntują się wobec dominacji fotografii w procesie tworzenia i upamiętania wielkich ikon współczesnej kultury. Wartością staje się tu nie sympatyczne oblicze, lecz dzieło życia uwiecznionej postaci. Pasja i charyzma przejmują prymat nad urodą i powierzchownością.

Marta Bożyk

Ur. w 1973 r. w Krakowie. Absolwentka i wykładowczyni ASP w Krakowie, dyplom w pracowni prof. Zbigniewa Lutomskiego uhonorowany Medalem Rektora w 1998 r. W 2013 r. uzyskała tytuł doktora sztuk plastycznych za cykl linorytów pt. „Dotyk” przygotowany w pracowni dr hab. Bogdana Migi – prof. ASP w Krakowie. Brała udział w 50 wystawach zagranicznych i w 50 polskich. Miała 16 indywidualnych wystaw w Polsce i za granicą. Laureatka licznych nagród, stypendiów oraz rezydencji artystycznych, m.in. Stypendium Twórczego Miasta Krakowa (2000), Stypendium Mera Miasta Mino „Artist in Residence” (2001, Japonia), Purchase Prize na The 16th Space International Print Biennial (2011, OCI Museum of Art, Korea). W latach 1998-2000 członkini Zarządu ZPAP oraz kierowniczka galerii Związku Plastyków Pryzmat. Obecnie prowadzi galerię Humberta 3 przy Wydziale Grafiki ASP w Krakowie. Zajmuje się również sztuką witrażową.

Pina Bausch, z cyklu „Dotyk” | 107 x 75 cm, linoryt (2013)

Sylvia Plath, z cyklu „Dotyk” | 107 x 75 cm, linoryt (2013)

Sinead O'Connor, z cyklu „Dotyk” | 107 x 75 cm, linoryt (2013)

Organizatorzy: Katarzyna Stolarska, Monika Krupowicz

Kurator wystawy: Monika Krupowicz

Teksty: Jakub Wydrzyński – krytyk sztuki, kulturoznawca, doktorant w Instytucie Sztuk Audiowizualnych Uniwersytetu Jagiellońskiego

Redakcja: Monika Krupowicz

Zdjęcia i reprodukcje: Materiały artystów

Projekt graficzny: Tomasz Gargula

Druk: Drukarnia Zapol

Sprzedaż prezentowanej kolekcji:

Stolarska/Krupowicz gallery / ul. Puławska 22, Warszawa

Katarzyna Stolarska – tel.: +48 511 005 009 / Monika Krupowicz – tel.: +48 602 156 993

www.skgallerywarsaw.pl

Stolarska / Krupowicz

g a l l e r y